

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 142.

42de Møde.

Mandagen den 25de Marts.

(Fortf.)

Justitsministeren (fortsat): Det følger af det her Anførte, at Hans Jørgensen Alslov ingenlunde har forrettet den en Anden, men alene den ham selv paahvilende Tjeneste, uagtet han paa Grund af den i Listerne indløbne Feiltagelse er bleven benævnt med et urigtigt Navn. Det fortjener iøvrigt at tilføies, at Hans Jørgensen Alslov allerede iflor har været hjemmitteret, og at Præsto Amt, da Batteriet Wegener forlangte en Trainkubst, som benævntes Søndermehrn (Alslov), da Listerne endnu ikke vare ganske klare, beordret til at møde ved Batteriet, ved Brevværling med Batteriet bevirkede, at Navneforværlingen blev oplyst. Efter denne Indbaldelse blev Feiltagelsen oplyst, og Batteriet forandrede derefter sin Begjæring derhen, at Hans Jørgensen Alslov, som feiltaglig benævntes Hans Pedersen Søndermehrn, skulde møde ved Batteriet. Den paa Grund af hin Navneforværling indløbne Feil, at Hans Jørgensen Alslov ikke kunde erholve sine Marschpenge udbetalt, er bleven berigtiget ved en fra Justitsministeriets 3die Departement den 7de Marts 1850 til Præsto Amt afgaaet Skrivelse, altsaa Dagen før Interpellationen stæete; da det var en af de løbende Sager, som ikke pleie at gaae til min Underskrift, saa var jeg den 8de ikke vidende derom. Til nærmere Dplysning om Sagens Sammenhang paa den ovenanførte Maade skal jeg tillade mig, tilligemed den Dplysning, som jeg her holder i min Haand og som jeg for Størstedelen har oplæst, at vedlægge: En Skrivelse fra Præsto Amtis Landmilicesession af 28de December 1849 med 2 Bilag; en Skrivelse fra det 1ste Artilleriregiment af 31te Januar d. A. med 4 Bilag og en

Skrivelse fra Generalcommandoen paa Als af 13de Februar d. A.

Jeg skal tillade mig at overlevere dem til Thingets høitærede Formand, med Begjæring om, at de maae blive fremlagte til nærmere Eftersyn.

Formanden: Ja, disse Skrivelser ville nu blive henlagte paa Thingets Bord.

J. A. Hansen: Det er mig hjært at have erholdt de Dplysninger, som jeg i dette Dieblik har modtaget af den høitærede Justitsminister, og det er mig hjært, blandt andet paa Grund af, at det derved vil blive Thinget klart, at min Fremstilling af Sagen i et tidligere Møde var fuldkommen sand og rigtig (Ja!) Jeg kan altsaa med Lethed være den Benævnelse af min Fremstilling, som den ærede Justitsminister dengang tillod sig, i det han kaldte den „grel“; thi det er jo Sandhedens almindelige Skjæbne heri Verden at kaldes grell, naar den fremtræder i sin virkelige Skikkelse. Der er imidlertid endnu nogle Dplysninger, som jeg kunde ønske at erholve af den høitærede Justitsminister. Den første af disse er den, hvad der kunde være Grunden til, at vedkommende Ole Pedersen Wibide, Stedfader til den omtalte Soldat, ikke har faaet noget som helst Svar fra Justitsministeriet paa sine indgivne Andragender om denne Sag? Det forekommer mig besynderligt, at en Mand, som i et saadant Anliggende henvender sig til vedkommende Autoritet, og naar den første Henvendelse forbliver ubesvaret, atter henvender sig dertil med et Andragende, som jeg maa antage har været i lovlig Form, at han da ikke skulde værdiges noget som helst Svar derpaa. Det Andragende, han senere sendte til Krigsministeriet, da han intet Svar kunde erholve paa sine to Andragender til Justitsministeriet, om det blev der sagt ham senere, ved mundtlig Forespørgsel i Krigsmini-